

"Junction", 2014. FOTO: MARCUS HANSEN

"Pulsmätaren", 2014. FOTO: MARCUS HANSEN

Hannerz humor osäkrar vardagen

KONST

Måleri, skulptur, installation

Lotta Hannerz: oblikt

Lars Bohman gallery

Karlavägen 9

Tom 11 maj

Lotta Hannerz tar skämt på allvar. Som konstnären Erik Dietman som hon var specialelev till. Som Marcel Duchamp – gudsfader till hennes verk. Och som René Magritte, som visste att det gemensamma mellan skrift och teckning var en linje.

Hannerz underfundiga konst leker med proportioner, synvillor och ordlekar. Titeln på den aktuella utställningen varslar om detta. Oblikt är en term inom grammatik och retorik och bety-

der böjd eller indirekt. Inom typografin betecknar ordet den så kallade falska kursiven, alltså en lutande variant av ett rakt teckensnitt.

Det mjuka, något gulaktiga ljuset på Lars Bohman gallery är som plockat från Lotta Hannerz klara palett. Hon har befolkat interiörerna med sina karakteristiska gestalter, lika verkliga som karaktärer i en dröm. Ett fåtal kostymklädda män med en begynnande flint och rosiga kinder. Och en tant av obestämd ålder med frapperande likheter med konstnären själv. Dessa proppert klädda excentriker tar man omedel-

bart till sitt hjärta som låtsaskompisar.

Hannerz måleri är som stora färgteckningar med distinkta silhuetter. Både hennes stora skulpturer och mindre pjäser tycks vandra fritt in och ut ur bilderna. Det finns ett osynligt band mellan verken, vilket gör den helgjutna utställningen till en lekfull betydelselabyrint.

Målningarna trotsar ofta sin tvådimensionella yta och förvandlas till tredimensionella objekt. Ett av verken ut-

formas som

"Nostalgia"
2014.

ett stort ark från ett spiralblock. Mannen på bilden ställer frågan som med ståltråd textas framför hans mun: "is this a sentence?". Magritte varnade oss för bildens opålitlighet när han målade och i en undertext dekonstruerade han sin pipa. Lotta Hannerz drar åt skruven och med hjälp av den opålitliga bilden pekar hon ut språkets dubbelspel.

Hennes inätvända gestalter är ofta upptagna med skrift och tecken. En kuf sitter ihopkrupen i trappan och studerar en svartklädd lilleputt som kliver ut ur ett anteckningshäfte. I en annan scen gömmer sig mannen i en garderob och klottrar på väggen. En flintskallig prisse lägger pannan i djupa veck inför ett dukat

bord. Ett ägg framför honom är en påminnelse om mänsklighetens eviga dilemma om vilket som egentligen kom först. Saltkaret har fyllts med peppar och pepparkaret med salt. Är det texten eller det vi faktiskt ser i glasburkarna som man ska lita på?

Banala frågor och vardagslivets absurditeter dras till sin spets. Vad gör vi med språket? Vad gör språket med oss?

I Lotta Hannerz konst är humor intellektets vardagsdräkt. Hennes kluriga bildvärld är galen nog för att roa och seriös nog för att påminna om världens gåtfulla beskaffenhet.

JOANNA PERSMAN

kultur@svd.se